

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКА ВІЙСЬКОВО-МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ

Кафедра військової загальної практики – сімейної медицини
(назва)

ЗАТВЕРДЖУЮ

ТВО начальника кафедри військової
загальної практики-сімейної
медицини
підполковник медичної служби

Тарас КУЦ

«31» серпня 2020 р.

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти _____ **другий (магістерський)** _____
перший (бакалаврський) / другий (магістерський)

вид дисципліни _____ **професійна підготовка (обов'язкова)** _____
(загальна підготовка (обов'язкова/вибіркова) / професійна підготовка (обов'язкова/вибіркова))

форма навчання _____ **денна** _____
(денна/заочна)

Київ – 2020/2021 навчальний рік

1. Опис курсу та Веб-сайт його розміщення

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Інфекційні хвороби» є галузь медичних знань, яка вивчає сучасні класифікації інфекційних хвороб та основні положення щодо діагностики, сучасних принципів лікування та профілактики і скринінгу інфекційних хвороб; технології пошуку, аналізу та узагальнення науково-медичної інформації з позицій практичної медицини на догоспітальному етапі військовим лікарем загальної практики-сімейної медицини (ЗП-СМ).

Навчальна дисципліна «Інфекційні хвороби» належить до циклу обов'язкових дисциплін, викладається у першому - другому півріччі 1-ого року навчання за освітньо-кваліфікаційний рівнем: магістр медицини; спеціальність: 222 «Медицина»; спеціалізація: загальна практика-сімейна медицина. Дисципліна поглиблює знання щодо принципів діагностики, лікування та профілактики інфекційних захворювань у військовій частині з метою підвищення рівня здоров'я та боєздатності військовослужбовців.

Основними організаційними формами навчання є лекційні, практичні заняття та семінарські заняття. Лекції покликані підвищити інтерес слухачів до глибшого самостійного вивчення питань навчальної дисципліни. Практичні заняття закріплюють набуті на лекціях і під час самостійної підготовки знання та формують у слухачів навички, а семінарські заняття поглиблюють знання з цієї дисципліни.

Режим доступу до курсу на Навчальному порталі Української військово-медичної академії (УВМА):

<https://mccl.mil.gov.ua/course/index.php?categoryid=80>

2. Загальна мета навчальної дисципліни

Головною **метою** є викладання навчальної дисципліни “Інфекційні хвороби” є підготовка військових лікарів відповідно до вимог кваліфікаційної характеристики лікаря за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина»; підготовка до самостійної роботи у лікувальних закладах Збройних Сил (ЗС) України висококваліфікованих фахівців з достатнім обсягом теоретичних знань та практичних навичок з питань діагностики, надання невідкладної першої медичної і лікарської допомоги, лікування, проведення диспансеризації і медичної реабілітації (диспансерного динамічного нагляду, санаторно-курортного відбору) та показань і порядку направлення на військово-лікарську експертизу військовослужбовців з найбільш поширеними інфекційними захворюваннями, які зустрічаються в мирний та воєнний часи.

3. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни "Інфекційні хвороби" є:

- підвищити набуті раніше знання, уміння та навички щодо контролю клінічних симптомів та синдромів найбільш поширених інфекційних хвороб серед населення та військовослужбовців;
- надати слухачам УВМА знання про основні принципи невідкладної медичної допомоги на догоспітальному етапі у пацієнтів з інфекційними хворобами;
- визначати тактику лікування та маршрут пацієнта з інфекційними захворюваннями.

4. Очікувані результати (компетентності)

4.1. У процесі вивчення дисципліни слухачі повинні знати:

- етіологію, патогенез, клінічні прояви і ускладнення, сучасні методи діагностики, лікування та профілактики основних інфекційних захворювань;
- зміст та обсяг невідкладної медичної допомоги на догоспітальному етапі при інфекційних захворюваннях;
- методи інтенсивної терапії невідкладних станів при основних інфекційних захворюваннях;
- клініко-фармакологічні особливості основних груп медикаментозних препаратів для лікування хворих з інфекційною патологією;
- особливості допомоги при інфекційній патології в умовах бойових дій та надзвичайних ситуацій (техногенні тощо);
- поділ медичних закладів на категорії можливостей реагування щодо допомоги при інфекційних захворюваннях (первинна, вторинна, третинна в мирний час і 1-4 рівні у воєнний час), які визначаються за обов'язковими наявними у них клінічними силами та засобами;
- модульний підхід до допомоги при інфекційній патології, ґрунтований на заздалегідь визначених групах персоналу та обладнання для простоти управління і більшої гнучкості їхньої роботи;
- зміст та обсяг медичної допомоги інфекційним хворим в ЛЗ ЗС України, розробляти клінічні маршрути пацієнта з інфекційною патологією в ЛЗ первинної медичної допомоги (в мирний час) і 1-2 рівнів (у воєнний час), принципи розроблення клінічних маршрутів пацієнта з інфекційною патологією в ЛЗ вищих рівнів;
- принципи формування діагнозів із урахуванням прийнятої в Україні термінології згідно Міжнародної класифікації хвороб ВООЗ X перегляду;
- організацію та основні принципи сортування інфекційних хворих при масовому надходженні в ЛЗ ЗС України 1-2 рівнів;
- організацію і проведення обстежень, освідчень, диспансеризації, диспансерного динамічного нагляду, санаторно-курортного відбору військовослужбовців з інфекційною патологією.

4.2. У процесі вивчення дисципліни слухачі повинні вміти:

- планувати і моделювати процес прийняття рішення (на прикладі ситуаційних задач);
- зібрати анамнез, провести фізикальне обстеження і дати оцінку даних фізичного стану хворого, оцінити дані інструментальних і лабораторних методів дослідження;
- виявляти та оцінювати симптомно-синдромні прояви інфекційної патології у військовослужбовців;
- обґрунтувати схеми, план і тактику лікування хворих з інфекційною патологією;
- визначати маршрут пацієнта;
- своєчасно проводити ранню діагностику можливих ускладнень по клінічним симптомам і синдромам, проводити диференційну діагностику, обґрунтувати клінічний діагноз відповідно до прийнятої класифікації і номенклатури хвороб;
- вміти надавати невідкладну лікарську кваліфіковану допомогу;
- володіти методами інтенсивної терапії при невідкладних станах;
- вирішувати питання санаторно-курортного відбору хворих;
- взаємодіяти з іншими лікувальними установами для надання невідкладної допомоги в повному обсязі;
- брати участь в проведенні медичних обстежень при освідченні, диспансеризації і медичній реабілітації військовослужбовців;
- вести медичну документацію на хворих, які знаходяться на лікуванні в ЛЗ ЗС України первинної медичної допомоги і 1-2 рівнів;
- вести медичну обліково-звітну документацію на військовослужбовців, які направлені на консультації до лікувальних закладів вищого рівня, при здійсненні диспансерного динамічного нагляду, санаторно-курортного відбору.

4.3. Загальні компетенції, які набуваються під час засвоєння навчальної дисципліни:

4.3.1. Інтегральна компетентність (ІК)

ІК Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі охорони здоров'я з питань медичного забезпечення військ (сил), інших військових формувань, утворених відповідно до законів України а також цивільного населення, із застосуванням теорії і методів медичної науки, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується невизначеністю умов і вимог

4.3.2. Загальні компетентності (ЗК)

ЗК-3 Здатність використовувати базові теоретичні знання фундаментальних дисциплін для вирішення практичних завдань за призначенням

ЗК-4 Здатність використовувати знання про основні напрямки та методи наукових досліджень для організації наукових досліджень у військово-медичній галузі, здійснювати пошук, аналіз та обробку інформації

з застосуванням стандартних методик та з використанням програмно-технічних засобів

4.3.3. Спеціальні (фахові) компетентності за спеціалізацією (СК) – з врахуванням рекомендацій Всесвітньої організації сімейних лікарів.

СК-1 Здатність до управління первинним контактом з пацієнтом охоплюючи весь спектр проблем із здоров'ям, ефективно і належним чином надавати первинну медичну допомогу, раціонально використовуючи наявні ресурси охорони здоров'я, здійснюючі моніторинг, оцінку, удосконалення якості та безпечності медичної допомоги

СК-2 Здатність застосовувати пацієнт-орієнтований підхід, з урахуванням інтересів пацієнта та розглядати його проблеми в контексті існуючих обставин; надавати тривалу і безперервну допомогу, яка визначається потребами пацієнта

СК-3 Здатність розвивати спеціальні навички вирішення проблем з урахуванням поширеності хвороб та захворюваності прикріпленого населення, надавати допомогу при захворюваннях на ранніх і недиференційованих стадіях; ефективно та раціонально використовувати діагностичні і лікувальні заходи

СК-4 Здатність до комплексної оцінки пацієнтів, що мають кілька медичних проблем, потребують одночасного лікування як гострих, так і хронічних станів; управляти та координувати профілактичні заходи, лікування, догляд, паліативну допомогу та реабілітацію

СК-5 Здатність до орієнтації на громаду та узгодження з наявними ресурсами медико-санітарних потреб окремих пацієнтів і медико-санітарних потреб суспільства, в якому вони живуть

СК-6 Здатність до цілісного підходу до вирішення проблем із здоров'ям пацієнтів, враховуючи їх фізичні, психологічні, соціальні, культурні особливості

4.3.4. Військово-спеціальні компетентності за спеціалізацією (СКв)

СКв-1 Здатність до організації планування заходів медичної служби та здійснення обліку і звітності у військово-медичних підрозділах у мирний та воєнний час

СКв-2 Здатність планувати і здійснювати санітарні, гігієнічні та протиепідемічні заходи в межах військової частини та у польових умовах у мирний та воєнний час

СКв-3 Здатність організувати і здійснювати лікувально-діагностичний процес, лікувально-профілактичні заходи та заходи з військово-лікарської експертизи та донорства серед особового складу військової частини у мирний та воєнний час

4.4. Запланований результат навчання:

4.4.1. Загальна підготовка

РНз-2 Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний

розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

РНз-5 Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки. Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи.

4.4.2. Спеціальна підготовка зі спеціалізацією

РНс-1 Вміти ефективно організувати роботу в закладі первинної медичної допомоги, з урахуванням нормативної бази та правових аспектів діяльності лікаря загальної практики-сімейного лікаря, роботу в команді, дбати про безперервний професійний розвиток.

РНс-18 Вміти проводити обстеження, лікування та надання невідкладної допомоги пацієнтам з гострими та хронічними інфекційними захворюваннями, керуючись наказами МОЗ та чинними в Україні стандартами. Забезпечення маршруту пацієнта. Вміти планувати заходи для запобігання поширення інфекційних хвороб.

4.4.3. Військово-спеціальна підготовка за спеціалізацією

РНв-1 Організовувати планування заходів медичної служби та здійснення обліку і звітності у військово-медичних підрозділах у мирний та воєнний час

РНв-2 Планувати і здійснювати санітарні, гігієнічні та протиепідемічні заходи в межах військової частини та у польових умовах у мирний та воєнний час

РНв-3 Вміти організувати і здійснювати лікувально-діагностичний процес, лікувально-профілактичні заходи та заходи з військово-лікарської експертизи та донорства серед особового складу військової частини у мирний та воєнний час

5. Пререквізити

Вміння працювати на ПЕОМ, здійснювати пошук інформації у глобальній мережі Інтернет, використовувати сучасні інформаційні технології.

"Інфекційні хвороби" як навчальна дисципліна ґрунтується на вивченні слухачами УВМА клінічних дисциплін, організації охорони здоров'я, військової епідеміології, гігієни, організації медичного забезпечення бойових дій, медичної статистики, інформатики інтегрується з цими дисциплінами.

6. Тривалість курсу

Обсяг дисципліни: 3 кредити ECTS, 90 годин.

Лекції: 8 годин

Практичні заняття: 32

Семінарські: 18

Самостійна робота: 30

Форми контролю: поточний контроль, залік.

Теми, що розглядаються:

Тема №1. Семіотика та основні методи та особливості діагностики інфекційних хвороб.

Тема №2. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі

Тема №3. Захворювання з переважно повітряно-крапельним механізмом передачі.

Тема №4. Захворювання з переважно трансмісивним механізмом передачі.

Тема № 5. Захворювання з перкутанним та парентеральним механізмом передачі.

Тема 6. Гельмінтози та паразитарні захворювання.

7. Інформація про викладача

Провідний лектор	Трихліб Володимир Іванович
Вчений ступінь	Доктор медичних наук
Посада	Професор кафедри
Наукові інтереси	інфекційні хвороби, внутрішні хвороби
Контактний телефон викладача	0675004276
E-mail викладача	v.tryhleb@gmail.com
Викладач	Гальченко Григорій Ілданович
Вчений ступінь	немає
Посада	Старший викладач кафедри
Наукові інтереси	загальна практика-сімейна медицина, терапія, інфекційні хвороби
Контактний телефон викладача	0667260174, 0986690003
E-mail викладача	gi-galchenko@ukr.net
Викладач	Невмержицький Сергій Олександрович
Вчений ступінь	немає
Посада	Старший викладач кафедри
Наукові інтереси	загальна практика-сімейна медицина, терапія, інфекційні хвороби
Контактний телефон викладача	0672449127
E-mail викладача	olgasergey2012@ukr.net

8. Методи викладання

Денна форма навчання;

– фронтальна форма навчання, коли усі слухачі під контролем викладача виконують одне і теж завдання одночасно;

– індивідуальна форма навчання, коли слухачі виконують завдання послідовно, один за одним.

При цьому, залежно від необхідності досягнення рівнів знання чи вміння викладач повинен використовувати наступні методи.

За джерелами знань використовують методи навчання:

словесні – розповідь, пояснення, лекція, інструктаж, робота з літературою;

наочні – демонстрація, ілюстрація, спостереження;

практичні – практична робота, вирішення задачі, самостійна робота.

Інтерактивні методи – дискусія, робота в малих групах, мозковий штурм, ділова гра, кейс-метод.

За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи:

- пояснювальний (викладач доводить готову інформацію різними засобами, а слухачі її сприймають, усвідомлюють та фіксують у пам'яті. Цей метод є одним із найбільш економічних способів передачі знань, передбачає використання таких засобів інформації, як слово (усне і друковане), різні наочні посібники, плакати, комп'ютерний ілюстраційний матеріал і т. ін. Знання, які отримані в результаті реалізації цього методу не формують вміння, цей метод використовується для досягнення рівня «Знати»,

- репродуктивний головною ознакою якого є доведення і повторення способу діяльності, згідно завдання викладача,

- проблемного викладу (використовується викладачем при постановці проблеми перед тими, хто навчається і подальшого її вирішення, але при цьому викладач показує шляхи рішення, розкриває хід своєї думки. Цей метод повинен застосовуватись викладачем під час проведення практичних занять. Безпосереднім результатом проблемного викладання повинно бути засвоєння слухачами способу і логіки вирішення конкретної проблеми, але ще без вміння застосовувати їх самостійно. Цей метод навчає слухачів способу отримання знань. З його допомогою вони отримують навички сучасного клінічного мислення)

- частково-пошуковий (евристичний) (для досягнення мети поступового наближення слухачів до самостійного вирішення проблем шляхом попереднього навчання виконання окремих елементів рішення. Використовується при виконанні практичних завдань щодо діагностики та лікування захворювань нервової системи, коли спосіб пошуку оптимального рішення визначає викладач, але рішення знаходить самслухач.

- дослідницький. є необхідним для повноцінного засвоєння досвіду лікарської діяльності. Викладач використовує його для забезпечення творчого застосування знань, оволодіння методами наукового пізнання, формування риси творчої діяльності є умовою формування зацікавленості, потребу в такій формі діяльності. Формами застосування цього методу є: завдання на самопідготовку).

За системним підходом: стимулювання та мотивація; контроль та самоконтроль.

За основними етапами процесу: формування знань; формування умінь і навичок; застосування знань; узагальнення; закріплення; перевірка.

9. Політика курсу

Слухач повинен:

- вчасно приходити на заняття.
- у випадку пропуску лекційних / практичних занять без поважної причини, слухач може бути не допущений до підсумкового контролю (заліку), або його підсумкова оцінка буде знижена;
- добросовісно готуватися до усіх видів поточного та підсумкового контролю;
- брати активну участь у практичних заняттях;
- бути толерантним у спілкуванні з викладачем та іншими слухачами, зокрема під час обговорення питань на лекційних , практичних та семінарських заняттях;
- на свій вибір має підготувати один реферат / одну презентацію з матеріалу, що виноситься на самостійне вивчення;
- слухач може перескласти підсумкову контрольну роботу у випадку отримання оцінки «незадовільно»;
- у випадку порушення норм академічної доброчесності під час виконання завдань поточного чи підсумкового контролю, слухач отримає «0» балів.
- неухильно дотримуватися правил внутрішнього розпорядку навчального закладу; інших видів політики, передбаченої нормативними документами, що регулюють навчальний процес в УВМА.

Якщо слухач має претензії до викладача через оцінювання, якість надання послуг тощо, спершу треба повідомити про це самого викладача; якщо проблему не вдалося вирішити, слухач має право звернутися до начальника кафедри чи керівництва факультету.

10. Види контролю знань та методи їх проведення

Складовою частиною процесу навчання є система контролю та звітності слухачів за якістю засвоєння навчального матеріалу. Головна мета контролю полягає у забезпеченні наукового рівня придбаних слухачами знань, міцності сформованих у них вмінь та навичок.

Види контролю:

- поточний контроль базових знань (тестові завдання);
- самоконтроль
- підсумковий (залік з кредитного модулю).

Методи оцінювання результатів навчання

1. Індивідуальне усне опитування.
2. Тестовий контроль.
3. Вирішення типових практичних завдань.

4. Письмовий теоретичний контроль.
5. Індивідуальний контроль практичних дій та отриманих результатів

Методи поточного контролю: усне опитування, письмовий експрес контроль, виступи при обговоренні питань на практичних заняттях;

Методи самоконтролю: питання самоконтролю;

Методи підсумкового контролю: залік.

Кількість контрольних заходів, форми їх проведення, періодичність доводяться до слухачів на початку вивчення дисципліни.

Поточний контроль – оцінювання теоретичних знань і практичних навичок слухачів з конкретного змістового модуля (логічно завершеної частини навчальної дисципліни). Проводиться на всіх видах навчальних занять.

Форми проведення поточного контролю та критерії оцінки рівня знань визначаються кафедрою. Основні форми поточного контролю: усне опитування, письмовий контроль, тестування, ситуаційні задачі, практичні завдання, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.

Основна мета поточного контролю – постійне отримання викладачем інформації про якість засвоєння слухачами матеріалу навчальної дисципліни, перевірка готовності слухачів до виконання наступних навчальних завдань, а також управління їх навчальною мотивацією. Результати поточного контролю використовуються для коригування методів і засобів навчання та враховуються на заліку. Кількість балів для визначення результатів поточного контролю залежить від рівня знань слухача, вміння використовувати їх при виконанні практичних завдань, навичок пошуку науково доведеної інформації в мережі Інтернет. Результати поточного контролю фіксуються в журналі обліку навчальних занять.

Самоконтроль призначений для самооцінки слухачами якості засвоєння навчального матеріалу з конкретної теми навчальної дисципліни. З цією метою у завданнях на самостійну підготовку передбачаються питання для самоконтролю.

Підсумковий контроль проводиться у вигляді заліку в термін, встановлений графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою навчальної дисципліни.

Слухач не може бути звільнений від здачі підсумкового контролю і отримати оцінку з навчальної дисципліни «Доказова медицина. Підтримання здоров'я/профілактика» автоматично.

По закінченню вивчення навчальної дисципліни за умов здачі усіх передбачених програмою контрольних заходів слухач складає залік.

Форма проведення контролю (усна, письмова, комбінована), зміст і структура контрольних завдань, білетів та критерії оцінювання обговорюються на засіданні кафедри і затверджуються начальником кафедри не пізніше ніж за місяць до початку складання контрольного заходу. Названі матеріали дійсні протягом навчального року, вони є складовою навчально-

методичної документації з дисципліни і зберігаються на кафедрі. Можливе поєднання різних форм контролю.

11. Шкала оцінок

Максимальна кількість балів, яку слухач може набрати під час всіх передбачених практичних та семінарських занять, дорівнює 60 балам. За залік слухач може набрати максимально 40 балів.

Рейтингова оцінка слухача з дисципліни складається з балів, що він отримує **під час вивчення дисципліни:**

відповіді на 12 семінарських та практичних заняттях;
проведення диференційованого заліку.

Бали, які ад'юнкт отримав під час всіх передбачених семінарських та практичних занять складають 60 % від рейтингової оцінки, за залік – 40 % відповідно. Підвищити оцінку можливо за рахунок виконання індивідуального завдання.

Система оцінювання за дисципліну

Робота на практичних, самостійних та семінарських заняттях з дисципліни «Доказова медицина. Підтримання здоров'я/профілактика».

Оцінка за одну відповідь дорівнює:

– повне та самостійне виконання практичного завдання
або повна та обґрунтована відповідь на запитання	5;
– неповне, але самостійне виконання практичного завдання
або повна відповідь на запитання	4;
– виконання практичного завдання за допомогою викладача
або неповна відповідь на запитання	3;
– слухачі не здатний виконати практичне завдання навіть
за допомогою викладача або відсутня відповідь на запитання	2.

Максимальна кількість балів на всіх практичних та семінарських заняттях дорівнює:

$$12 \times 5 = 60$$

Мінімальна кількість балів, яку слухач може набрати під час всіх передбачених практичних та семінарських занять з дисципліни, дорівнює:

$$12 \times 3 = 36$$

Індивідуальне завдання

Вага індивідуального завдання не повинна перевищувати коефіцієнт 0,1 від загальної кількості балів. За відпрацьоване індивідуальне завдання слухачів отримує від 5 до 9 балів.

**Критерії оцінювання занять
з дисципліни « Інфекційні хвороби»**

Тема	Максимальний бал	Мінімальний бал
Тема 1	10	6
Тема 2	10	6
Тема 3	10	6
Тема 4	10	6
Тема 5	10	6
Тема 6	10	6
Всього	60	36
Індивідуальне завдання	9	5
Залік	40	24
Разом сума балів	109	59

Умови допуску до диференційованого заліку

Залік здійснюється по завершенню вивчення всіх тем дисципліни на останньому контрольному занятті.

Слухач допускається до **диференційованого заліку**, якщо він до початку заліку ліквідував заборгованість за всіма видами робіт, які передбачені робочим навчальним планом (робочою програмою навчальної дисципліни) та при вивченні дисципліни набрав кількість балів, не меншу за мінімальну (41 бал).

Слухач, який набрав протягом семестру рейтингову оцінку з кредитного модуля менше за 41 бал, до заліку не допускається. Він отримує оцінку F «не зараховано» з обов'язковим повторним вивченням дисципліни».

Критерії оцінювання заліку

Максимальна кількість балів, що може отримати слухач за залік дорівнює 40, а мінімальна – 24.

Критерії	Бали
повна відповідь на питання білету	40
не повна відповідь на питання білету	32
часткова відповідь на питання білету	24
відповідь на питання білету містить грубі помилки	0
відсутність відповіді на теоретичне питання білету	0

Порядок застосування рейтингової системи оцінювання

Рейтингова система оцінювання успішності з навчальної дисципліни доводиться слухачам на першому занятті.

Рейтингова оцінка (сума балів), яку слухач набрав з навчальної дисципліни за результатом всіх видів навчальних занять, доводиться до нього на останньому занятті.

Рейтингова оцінка (в балах) навчальної дисципліни визначається як сума рейтингового балу, що слухач набрав протягом навчальних занять, виконання індивідуального завдання та рейтингового балу за результатами відповідей на заліку.

Для визначення оцінки за шкалою ЄКТС та національною шкалою рейтингова оцінка (в балах) навчальної дисципліни переводиться згідно з таблицею.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Рейтенгова оцінка	Відсоткове співвіднош ення	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
			для екзамену та диференційованого заліку	для заліку
98-109	90-100	A	відмінно	зараховано
89-97	82-89	B	добре	
82-88	75-81	C		
73-81	67-74	D	задовільно	
65-72	60-66	E		
38-64	35-59	FX	незадовільно	не зараховано
1-37	1-34	F		

Навчальна дисципліна зараховується слухачу, якщо він набрав не менше 65 балів (36 за поточну діяльність, 5 за індивідуальне завдання та 24 за залік).

Отримані результати вносять до відомості обліку успішності.

12. Структура та розподіл навчального часу з тем і видів навчальних занять з навчальної дисципліни "Інфекційні хвороби"

№ з/п	Види навч. занять за розкладом під кер. викл.	Кіль-ть годин	Номери і найменування розділів і тем	Література
1	2	3	4	5
Кредитний модуль 1			Рік навчання: 1-й 1-2-е півріччя	
ЗМ1 "Інфекційні хвороби"				
1	Лекція	2	Тема 1. Семіотика та основні методи та особливості діагностики інфекційних хвороб. Питання: 1. Періоди хвороби. Класифікація інфекційних та паразитарних хвороб. 2. Основні клінічні синдроми (діарея, лімфаденопатія, жовтяниця, лихоманка, екзантема, менінгеальний синдром). 3. Методи клінічного обстеження хворого(загальний огляд	Розділ 15: Обов'язко ва література: 1: с. 1-60. 4: с. 11-20, с. 82-205. с. 362-364, 4: с.364-

			хворого, висипання на шкірі, пальпація, перкусія, аускультация). 4. Загальноклінічні, бактеріологічні, вірусологічні, імунологічні методи дослідження інфекційних хворих. 5. Невідкладна допомога при сепсисі та шоках (дегідратаційному, інфекційно-токсичному) 6. Нормативно-правова база та обліково-звітна документація з організації протиепідемічної роботи лікаря загальної практики-сімейного лікаря.	366, 5:с. 17-80, 191-218 7: с. 15-23. Інформаційний ресурс:1-6
2	Практичне заняття	10	Тема 1. Семіотика та основні методи та особливості діагностики інфекційних хвороб. 1.Тестовий контроль початкового рівня 2. Відпрацювання практичних навиків: 2.1. Нормативно-правова база по наданню медичної допомоги та профілактиці інфекційних хвороб. 2.2. Відпрацювання основних методів дослідження інфекційних хворих. 2.3. Клінічна інтерпретація лабораторних та інструментальних досліджень. 2.4.. Проведення диференціальної діагностики діареї, жовтяниць, лихоманки. 2.5. Забір матеріалу для бактеріального та серологічного дослідження. 2.6. Надання невідкладної допомоги при сепсисі та шоках (дегідратаційному, інфекційно-токсичному) 2.7.Оформлення обліково звітної документації. 3.Тестовий контроль кінцевого рівня знань слухачів. 4.Підсумок.	Розділ 15: Обов'язкова література: 1: с. 1-60. 4: с. 11-20, с. 82-205. с. 362-364, 4: с.364-366, 5:с. 17-80, 191-218 7: с. 15-23. Інформаційний ресурс:1-6
3	Семінарське заняття	2	Тема 1. Семіотика та основні методи та особливості діагностики інфекційних хвороб. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Поняття інфекційного процесу, періоди хвороби. 1.2.Класифікація інфекційних та паразитарних хвороб 1.3.Диференціальна діагностика діареї, жовтяниць, лихоманки. 1.4.Загальноклінічні, бактеріологічні, вірусологічні, імунологічні методи дослідження інфекційних хворих. 1.5.Причини та клінічні прояви шоку. Діагностично лікувальна тактика на догоспітальному етапі та профілактичні заходи для попередження виникнення цих станів. 1.6 Нормативно-правова база та обліково-звітна документація з організації протиепідемічної роботи лікаря загальної практики-сімейного лікаря 2.Заслуховування та обговорення індивідуальних	Розділ 15: Обов'язкова література: 1: с. 1-60. 4: с. 11-20, с. 82-205. с. 362-364, 4: с.364-366, 5:с. 17-80, 191-218 7: с. 15-23. Інформаційний ресурс:1-6

			завдань.	йний ресурс: 1-6
5	Лекція	2	Тема № 2. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. Питання: 1. Сьогоденна актуальність хвороб з фекально-оральним механізмом передачі 2. Етіологія, епідеміологія, клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. 3. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. 4. Профілактика	Розділ 15: Обов'язко валітерату ра: 2: с. 264-304. 5: с.40-140. 6: с. 227-304. Інформаці йний ресурс: 1-6
6	Практичне заняття	4	Тема № 2. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. 1.Тестовий контроль початкового рівня 2. Практичне відпрацювання навиків з питань: 2.1. Клініки, діагностики, надання невідкладної допомоги, лікування та профілактики харчових токсикоінфекцій. 2.2.Клініки, діагностики, надання невідкладної допомоги та профілактики ботулізму. 2.3. Сальмонельоз. 2.4. Шигельоз. 2.5. Черевний тиф та паратифи. 2.6. Вірусні діареї. 2.7.Вірусні гепатити А, Е. 2.8. Поліомієліт. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика. 3. Контроль кінцевого рівня знань слухачів. 4. Підсумок.	Розділ 15: Обов'язко ва література: 2: с. 264-304. 5: с.40-140. 6: с. 227-304є Інформаці йний ресурс: 1-6
7	Семінарське заняття	2	Тема № 2. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Причини та клінічні прояви при харчовихотруєння. Невідкладна допомога на догоспітальному етапі. 1.2. Ботулізм. Етіологічні чинники. Кліліка, діагностика. Невідкладна допомога. Профілактика 1.3. Сальмонельоз. Етіологія, клінічні ознаки. Діагностика. Тактика лікаря загальної практики в частині. 1.4. Шигельоз. Причини, які призводять до виникнення цього захворювання. Діагностика. Тактика лікаря на догоспітальному етапі. 1.5.Черевний тиф та паратифи. Клінічні прояви. Діагностика. Тактика лікаря в частині. Профілактика. 1.6.Вірусні діареї. Вірусні гепатити А, Е. Етіологія та патогенез. Клініка, діагностика. Тактика лікаря частини. Профілактика.	Розділ 15: Обов'язко ва література: 2: с. 264-304. 5: с.40-140. 6: с. 227-304 6-12: с. Інформаці йний ресурс: 1-6

			1.7. Поліомієліт. Клініка, діагностика та дифдіагностика. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика 2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань.	
9	Лекція	2	Тема № 3. Захворювання з переважно повітряно-крапельним механізмом передачі. Питання: 1. Актуальність теми захворювань що передаються повітряно-крапельним шляхом. 2. Етіологія, епідеміологія, клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. 3. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. 4. Профілактика.	Розділ 15: Обов'язко ва література: 2: с. 81-136. 4: с. 230-363, 5: с. 307-450, 659-663, 6-12: с. Інформаці йний ресурс: 1-6
10	Практичне заняття	8	Тема № 3. Захворювання з переважно повітряно-крапельним механізмом передачі. 1. Тестовий контроль початкового рівня 2. Розбір теоретичних питань: 2.1. Грип (сезонний та епідемічний), парогрип. 2.2. ГРВІ. 2.3. Герпесвірусні інфекції. 2.4. Коронавірусна хвороба (Covid-19) 2.5. Дифтерія. 2.6. Менінгококова інфекція. 2.7. Кір. 2.8. Вітряна віспа 2.9. Краснуха 2.10. Інфекційний моновуклеоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика. 3. Контроль кінцевого рівня знань слухачів. 4. Підсумок.	Розділ 15: Обов'язко ва література: 2: с. 81-136, 4: с. 230-363, 5: с. 307-450, 659-663, 7: с. 38-41 6-12: с. Інформаці йний ресурс: 1-6
11	Семінарське заняття	2	Тема № 3. Захворювання з переважно повітряно-крапельним механізмом передачі. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Грип (сезонний та епідемічний), парогрип. 1.2. ГРВІ. 1.3. Герпесвірусні інфекції. 1.4. Коронавірусна хвороба (Covid-19) 1.5. Дифтерія. 1.6. Менінгококова інфекція. 1.7. Кір. 1.8. Вітряна віспа 1.9. Краснуха 1.10. Інфекційний моновуклеоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. 2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань.	Розділ 15: Обов'язко ва література: 2: с. 81-136, 4: с. 230-363, 5: с. 307-450, 659-663, 7: с. 38-41. 6-12: с Інформаці йний ресурс: 1-6

13	Практичне заняття	4	Тема № 4. Захворювання з перкутанням та парентеральним механізмом передачі. 1. Тестовий контроль початкового рівня 2. Розбір теоретичних питань: 2.1. Лептоспіроз. 2.2.Правець. 2.3.Сказ. 2.4. Бешиха, еризипелоїд, сибірська виразка. 2.5.Феліноз. 2.6. Вірусні гепатити В, С, D. 2.7.СНІД. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика. 3. Контроль кінцевого рівня знань слухачів. 4. Підсумок.	Розділ 15: Обов'язкова література: 2: с. 228-231, 254-260, 5:с. 551-604, 6:с.632-642 Інформаційний ресурс:1-6
14	Семінарське заняття	2	Тема № 4. Захворювання з перкутанням та парентеральним механізмом передачі. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Лептоспіроз. 1.2.Правець. 1.3.Сказ. 1.4.Бешиха, еризипелоїд, сибірська виразка. 1.5.Феліноз. 1.6.Вірусні гепатити В, С, D. 1.7.СНІД. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика. 2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань.	Розділ 15: Обов'язкова література: 2: с. 228-231, 254-260, 4:с. 551-604, 5:с.450-458, 632-642 Інформаційний ресурс:1-6
16	Практичне заняття	4	Тема № 5. Захворювання з переважно трансмісивним механізмом передачі. 1.Тестовий контроль початкового рівня 2. Розбір теоретичних питань: 2.1. Малярія. 2.2. Вірусні енцефаліти. 2.3. Хвороба Лайма. Ерліхіози. 2.4. Сипний тиф, хвороба Бриля-Цинсера. 2.5. Геморагічні лихоманки. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика 3. Контроль кінцевого рівня знань слухачів. 4. Підсумок.	Розділ 15: Обов'язкова література: 2: с. 149-183. 4: с.451-506, 5:с. 671-708 Інформаційний ресурс:1-6
17	Семінарське заняття	2	Тема № 5. Захворювання з переважно трансмісивним механізмом передачі. 1. Обговорення питань за темою: 1.1.Малярія. 1.2. Вірусні енцефаліти. 1.3.Хвороба Лайма. Ерліхіози. 1.4.Сипний тиф, хвороба Бриля-Цинсера.	Розділ 15: Обов'язкова література: 2: с. 149-183, 4: с.451-506,

			1.5. Геморагічні лихоманки. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика. 2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань.	5: с. 671-708 Інформаційний ресурс: 1-6
19	Лекція	2	Тема 6. Гельмінтози та паразитарні захворювання. Питання: 1. Актуальність глистних інвазій на сьогодні. 2. Етіологія, епідеміологія. клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. 3. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. 4. Профілактика в частині.	Розділ 11: Обов'язкова література: 4: с. 173-220, 5: с. 738-792. Інформаційний ресурс: 1-6
20	Практичне заняття	4	Тема 6. Гельмінтози та паразитарні захворювання. 1. Тестовий контроль початкового рівня 2. Розбір теоретичних питань: 2.1. Нематодози (ентеробіоз, аскаридоз та інші). 2.2. Цестодози (теніоз, теніарінхоз та інші). 2.3. Трематодози (опісторхоз та інші). 2.4. Лямбліоз. 2.5. Амебіаз. 2.6. Токсоплазмоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика. 3. Контроль кінцевого рівня знань слухачів. 4. Підсумок	Розділ 15: Обов'язкова література: 4: с. 173-220, 5: с. 738-792. Інформаційний ресурс: 1-6
21	Семінарське заняття	2	Тема 6. Гельмінтози та паразитарні захворювання. 1. Обговорення питань за темою: 1.1. Нематодози (ентеробіоз, аскаридоз та інші). 1.2. Цестодози (теніоз, теніарінхоз та інші). 1.3. Трематодози (опісторхоз та інші). 1.4. Лямбліоз. 1.5. Амебіаз. 1.6. Токсоплазмоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика. 2. Заслуховування та обговорення індивідуальних завдань.	Розділ 15: Обов'язкова література: 4: с. 173-220, 5: с. 738-792. Інформаційний ресурс: 1-6
23	Диф. залік	2	Змістовий модуль 1 Тема 1. Семіотика та основні методи та особливості діагностики інфекційних хвороб. Тема № 2. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. Тема № 3. Захворювання з переважно повітряно-крапельним механізмом передачі. Тема № 4. Захворювання з перкутанним та парентеральним механізмом передачі. Тема № 5. Захворювання з переважно трансмісивним механізмом передачі.	Розділ 11: Обов'язкова література: 1: с. 1-611, 2: с. 1-413, 4: с. 1-688, 5: с. 1-1008, Інформаційний ресурс: 1-6

		Тема 6. Гельмінтози та паразитарні захворювання.	ресурс:1-6
--	--	--	------------

13. Завдання для самостійної роботи

13.1. Завдання для самостійної роботи при вивченні дисципліни

Тема 1. Семіотика та основні методи та особливості діагностики інфекційних хвороб.

- 1.1.Поняття інфекційного процесу, періоди хвороби.
- 1.2.Класифікація інфекційних та паразитарних хвороб
- 1.3.Диференціальна діагностика діареї, жовтяниць, лихоманки.
- 1.4.Загальноклінічні, бактеріологічні, вірусологічні, імунологічні методи дослідження інфекційних хворих.
- 1.5.Клінічні прояви сепсису та шоку. Діагностично лікувальна тактика на догоспітальному етапі та профілактичні заходи для попередження виникнення цих станів.

1.6. Нормативно-правова база та обліково-звітна документація з організації протиепідемічної роботи лікаря загальної практики-сімейного лікаря.

Тема № 2. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі.

- 1.1.Харчові токсикоінфекції.
- 1.2.Ботулізм.
- 1.3.Сальмонельоз.
- 1.4.Шигельоз.
- 1.5.Кишковий ієрсиніоз,
- 1.6.Псевдотуберкульоз.
- 1.7.Черевний тиф та паратифи.
- 1.8.Вірусні діареї.
- 1.9.Вірусні гепатити А, Е.
- 1.10.Поліомієліт. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

Тема № 3. Захворювання з переважно повітряно-крапельним механізмом передачі.

- 1.1. Грип (сезонний та епідемічний), парагрип.
- 1.2. ГРВІ.
- 1.3.Герпесвірусні інфекції.
- 1.4.Коронавірусна хвороба (Covid-19)
- 1.5.Дифтерія.
- 1.6.Менінгококова інфекція.
- 1.7.Кір.
- 1.8. Вітряна віспа
- 1.9. Краснуха

1.10. Інфекційний мононуклеоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі.

Тема № 4. Захворювання з перкутаним та парентеральним механізмом передачі.

1.1. Лептоспіроз.

1.2. Правець.

1.3. Сказ.

1.4. Бешіха, еризипелоїд, сибірська виразка.

1.5. Феліноз.

1.6. Вірусні гепатити В, С, D.

1.7. СНІД. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика

Тема № 5. Захворювання з переважно трансмісивним механізмом передачі.

1.1. Малярія.

1.2. Вірусні енцефаліти.

1.3. Хвороба Лайма. Ерліхіози.

1.4. Сипний тиф, хвороба Бриля-Цинсера.

1.5. Геморагічні лихоманки. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

Тема 6. Гельмінтози та паразитарні захворювання.

1.1. Нематодози (ентеробіоз, аскаридоз та інші).

1.2. Цестодози (теніоз, теніарінхоз та інші).

1.3. Трематодози (опісторхоз та інші).

1.4. Лямбліоз.

1.5. Амебіаз.

1.6. Токсоплазмоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

13.2. Завдання для індивідуальної роботи при вивченні дисципліни

Тема № 1. Семіотика та основні методи та особливості діагностики інфекційних хвороб.

1.1. Поняття інфекційного процесу, періоди хвороби. Класифікація інфекційних та паразитарних хвороб.

1.2. Діагностично-лікувальна тактика лікаря на догоспітальному етапі та профілактичні заходи для попередження виникнення септичних станів та інфекційно-токсичного шоку.

Тема № 2. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі.

1.1. Харчові токсикоінфекції. Клініка, діагностика та дифдіагностика цього захворювання. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.2. Сальмонельоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цього захворювання. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.3. Шигельоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цього захворювання. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.4. Вірусні діареї. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.5. Вірусні гепатити А, Е. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

Тема № 3. Захворювання з переважно повітряно-крапельним механізмом передачі.

1.1. ГРВІ. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.2. Коронавірусна інфекція. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.3. Дифтерія. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.4. Менінгококова інфекція. Клініка, діагностика та дифдіагностика цього захворювання. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

Тема № 4. Захворювання з перкутаним та парентеральним механізмом передачі.

1.1. Правець. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.2. Бешіха. Клініка, діагностика та дифдіагностика цього захворювання. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.3. Вірусні гепатити В, С, D. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

1.4. СНІД. Клініка, діагностика та дифдіагностика цього захворювання. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

Тема № 5. Захворювання з переважно трансмісивним механізмом передачі.

1.1. Малярія. Клініка, діагностика, лікування цього захворювання. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Військово-лікарська експертиза. Профілактика.

Тема № 6. Гельмінтози та паразитарні захворювання.

1.1. Лямбліоз. Клініка, діагностика та лікування цього захворювання. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

14. Питання до заліку

1. Поняття інфекційного процесу, періоди хвороби. Класифікація інфекційних та паразитарних хвороб.
2. Диференціальна діагностика діареї, жовтяниць, лихоманки.
3. Загальноклінічні, бактеріологічні, вірусологічні, імунологічні методи дослідження інфекційних хворих.
4. Нормативно-правова база та обліково-звітна документація з організації протиепідемічної роботи лікаря загальної практики-сімейного лікаря
5. Клінічні прояви сепсису та шоку. Надання невідкладної допомоги при цих станах
6. Діагностично лікувальна тактика на догоспітальному етапі та профілактичні заходи для попередження виникнення шоку та септичних станів.
7. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. Харчові токсикоінфекції. Етіологія, епідеміологія, клініка, діагностика, невідкладна допомога. Тактика лікаря на догоспітальному етапі. Профілактика в частині.
8. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. Сальмонельоз. Етіологія, епідеміологія, клініка, діагностика, невідкладна допомога. Тактика лікаря на догоспітальному етапі. Профілактика в частині.
9. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. Шигельоз. Етіологія, епідеміологія, клініка, діагностика, невідкладна допомога. Тактика лікаря на догоспітальному етапі. Профілактика в частині.
10. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. Вірусні діареї. Етіологія, епідеміологія, клініка, діагностика, невідкладна допомога. Тактика лікаря на догоспітальному етапі. Профілактика в частині.
11. Захворювання з переважно фекально-оральним механізмом передачі. Гепатити А, Е. Етіологія, епідеміологія, клініка, діагностика, невідкладна допомога. Тактика лікаря на догоспітальному етапі. Профілактика в частині.
12. Захворювання з переважно повітряно-крапельним механізмом передачі. Грип (сезонний та епідемічний), парагрип, ГРВІ, герпесвірусні інфекції, коронавірусна інфекція, дифтерія, менінгококова інфекція, легіонельоз, орнітоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.
13. Захворювання з перкутанним та парентеральним механізмом передачі. Лептоспіроз, правець, сказ, бешиха, еризипелоїд, феліноз, вірусні гепатити В, С, D, СНІД. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.
14. Захворювання з переважно трансмісивним механізмом передачі. Малярія, вірусні енцефаліти, хвороба Лайма. Ерліхіози, сипний тиф, хвороба Бриля-Цинсера, геморагічні лихоманки. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика
15. Гельмінтози та паразитарні хвороби. Нематодози (ентеробіоз, аскаридоз та інші), цестодози (теніоз, теніарінхоз та інші), трематодози

(опісторхоз та інші), лямбліоз, амебіаз, токсоплазмоз. Клініка, діагностика та дифдіагностика цих захворювань. Тактика лікаря загальної практики на догоспітальному етапі. Профілактика.

15. Рекомендована література

15.1. Основна (базова) література:

1. Методи клінічного обстеження і семіотика інфекційних захворювань. Навчальний посібник/ За ред. Трихліба В.І. – К: СПД Чалчинська Н.В., 2017. – 612 с.
2. Інфекційні захворювання. Навчальний посібник / Савицький В.Л., Трихліб В.І., Осьодло Г.В. –К: СПД Чалчинська Н.В., 2014. – 452 с.
3. Еталони практичних навиків для лікарів загальної практики – сімейної медицини [навчально-методичний посібник] / Під ред. академіка НАМН , проф. Вороненка Ю.В., проф. Лисенка Г.І. – К., 2013. – 624 с.
4. Інфекційні хвороби / за ред. О.А. Голубовської. – К.: ВСВ «Медицина», 2012. – 724 с.
5. Невідкладна допомога при інфекційних хворобах: метод. вказ. для підготовки лікарів-інтернів, слухачів передатестаційних циклів зі спеціальності "Медицина невідкладних станів" / упор. А.А. Хижняк, С.С. Дубівська. – Харків : ХНМУ, 2013. – 76 с.

15.2. Додаткова література:

6. Стандарт НАТО АJP-4.10. Спільна доктрина з медичного забезпечення (Редакція В, версія 1, травень 2015).
7. Указ Президента України від 06.06.2016 № 240/2016 “Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 20 травня 2016 року “Про Стратегічний оборонний бюлетень України” [Електронний ресурс]. – Режим посилання: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/240/2016/print>.
8. Инфекционные болезни и эпидемиология: учебник / В.И. Покровский, С.Г. Пак, Н.И. Брико, Б.К. Данилкин. – 3-е изд., испр. и доп. – М.: ГЭОТАР-Медиа, 2018. – 1008 с.
9. Сучасна діагностика та лікування хворих на ботулізм / В. С. Копча, А. М. Бондаренко // Інфекційні хвороби. - 2019. - № 4. - С. 24-42. - Режим доступу:http://nbuv.gov.ua/UJRN/InfKhvor_2019_4_6 (методичні рекомендації)
10. Семіотика інфекційних екзантем/ В. С. Копча, С. О. Галникіна, Н. А. Васильєва, І. С. Іщук // Інфекційні хвороби. - 2017. - № 2. - С. 41-52. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/InfKhvor_2017_2_9
11. Хронічна Епштейна-Барр вірусна інфекція – актуальні питання / Т. В. Покровська // Інфекційні хвороби. - 2014. - № 2. - С. 70-74. - Режим доступу:http://nbuv.gov.ua/UJRN/InfKhvor_2014_2_16
12. Атлас инфекционных болезней / под ред. В.И. Лучшева, С.Н. Жарова, В.В. Никифорова. – М.: ГЭОТАР-Медиа, 2014. – 224 с.

13. Наказ Міністра оборони України від 09.12.2015 № 703 “Про затвердження переліків медичних показань та протипоказань до санаторного лікування і медичної реабілітації в санаторно-курортних закладах Збройних Сил України [Електронний ресурс]. – Режим посилання <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1681-15/print>
14. Наказ Міністра оборони України від 04.11.2016 № 591 “Про затвердження Інструкції про організацію санаторно-курортного лікування, медичної та медико-психологічної реабілітації у Збройних Силах України”, [Електронний ресурс]. – Режим посилання <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1538-16/print>
15. Наказ Начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України від 04.11.2017 № 391 “Про затвердження Інструкції з диспансеризації військовослужбовців Збройних Сил України на мирний час”.
16. Наказ Начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України від 11.02.2019 № 60 “Про затвердження Настанови з медичного забезпечення Збройних Сил України на особливий період”.
17. Постанова Кабінету Міністрів України від 31.10.2018 № 910 “Про затвердження Воєнно-медичної доктрини України” [Електронний ресурс]. – Режим посилання <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/910-2018-п/print>.
18. Наказ Міністра оборони України від 14.08.2008 № 402 “Про затвердження Положення про військово-лікарську експертизу в Збройних Силах України”, зареєстрований в Міністерстві Юстиції України 17.11.2008 за № 1109/15800 (із змінами) [Електронний ресурс]. – Режим посилання <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1109-08/print>.
19. Вірусний гепатит С. Адаптована клінічна настанова, заснована на доказах (оновлена). Режим доступу: https://www.dec.gov.ua/wp-content/uploads/2019/11/2016_729_akn_vgc.pdf
20. Дифтерія. Клінічна настанова Режим доступу: https://www.dec.gov.ua/wp-content/uploads/2019/11/kn_phe_difter.pdf
21. Ведення і контроль дифтерії. Клінічна настанова. Режим доступу: https://www.dec.gov.ua/wp-content/uploads/2019/11/kn_who_dipttheria.pdf

Інформаційний ресурс з інфекційних хвороб:

1. <https://mcdl.mil.gov.ua/course/index.php?categoryid=80> Навчально інформаційний портал Української військово-медичної академії. Цикл інфекційні хвороби
2. https://dec.gov.ua/cat_mtd/galuzevi-standarti-ta-klinichni-nastanovi/ Галузеві стандарти та клінічні настанови з інфекційних хвороб / Державний Експертний Центр МОЗ України [Електронний ресурс].
3. <http://www.mif-ua.com/archive/zhurnal-aktualnaya-infektologiya/numbers> Актуальна інфектологія // Спеціалізований науково-практичний журнал. – ЛДМУ, 2013-2020.
4. <https://www.cdc.gov/> центр по контролю та попередженню інфекційних захворювань.

5. https://emedicine.medscape.com/infectious_diseases
організація медскейп, основна ціль якої покращання лікування пацієнтів за допомогою вичерпної клінічної інформації та ресурсів, необхідних лікарям та медичним працівникам.
6. <https://www.idsociety.org/ Infectious Diseases Society of America> - Американська спільнота інфекціоністів.

16. Глосарій

Інфекційні хвороби - розлади здоров'я людей, що викликаються живими збудниками (вірусами, бактеріями, рикетсіями, найпростішими, грибками, гельмінтами, кліщами, іншими патогенними паразитами), продуктами їх життєдіяльності (токсинами), патогенними білками (пріонами), передаються від заражених осіб здоровим і схильні до масового поширення.

Небезпечні інфекційні хвороби - інфекційні хвороби, що характеризуються важкими та (або) стійкими розладами здоров'я в окремих хворих і становлять небезпеку для їх життя та здоров'я;

Особливо небезпечні інфекційні хвороби - інфекційні хвороби (у тому числі карантинні: чума, холера, жовта гарячка), що характеризуються важкими та (або) стійкими розладами здоров'я у значної кількості хворих, високим рівнем смертності, швидким поширенням цих хвороб серед населення;

Джерело збудника інфекційної хвороби (далі - джерело інфекції) - людина або тварина, заражені збудниками інфекційної хвороби;

Дезінфекційні заходи (дезінфекція, дезінсекція, дератизація) - заходи щодо знищення у середовищі життєдіяльності людини збудників інфекційних хвороб (дезінфекція) та їх переносників - комах (дезінсекція) і гризунів (дератизація);

Епідемія - масове поширення інфекційної хвороби серед населення відповідної території за короткий проміжок часу;

Епідемічна ситуація - показник епідемічного благополуччя території (об'єкта) у певний час, що характеризується рівнем і динамікою захворювання людей на інфекційні хвороби, наявністю або відсутністю відповідних факторів передачі інфекції та іншими обставинами, що впливають на поширення інфекційних хвороб;

Благополучна епідемічна ситуація - інфекційні хвороби не реєструються або реєструються їх поодинокі випадки, відсутні сприятливі умови для поширення цих хвороб;

Нестійка епідемічна ситуація - рівень захворювання людей на інфекційні хвороби не перевищує середні багаторічні показники, проте є сприятливі умови для поширення цих хвороб;

Неблагополучна епідемічна ситуація - рівень захворювання людей на інфекційні хвороби перевищує середні багаторічні показники, реєструються спалахи інфекційних хвороб;

Інкубаційний період - максимальний відрізок часу, що минає від моменту зараження людини збудниками інфекційної хвороби до появи перших симптомів цієї хвороби;

Самоізоляція - перебування особи, стосовно якої є обґрунтовані підстави щодо ризику інфікування або поширення нею інфекційної хвороби, у визначеному нею місці (приміщенні) з метою дотримання протиепідемічних заходів на основі зобов'язання особи;

Обсерватор - спеціалізований заклад, призначений для перебування осіб, які підлягають обсервації, їх обстеження та здійснення медичного нагляду за ними

Календар профілактичних щеплень (далі - календар щеплень) - нормативно-правовий акт центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, яким встановлюються перелік обов'язкових профілактичних щеплень та оптимальні строки їх проведення;

Контактні особи - особи, які перебували в контакті з джерелом інфекції, внаслідок чого вони вважаються зараженими інфекційною хворобою;

Карантин - адміністративні та медико-санітарні заходи, що застосовуються для запобігання поширенню особливо небезпечних інфекційних хвороб;

Медичні імунобіологічні препарати - вакцини, анатоксини, імуноглобуліни, сироватки, бактеріофаги, інші лікарські засоби, що застосовуються в медичній практиці з метою специфічної профілактики інфекційних хвороб;

Носій збудника інфекційної хвороби (далі - бактеріоносій) - людина, в організмі якої виявлено збудників інфекційної хвороби при відсутності симптомів цієї хвороби;

Обмежувальні протиепідемічні заходи - медико-санітарні та адміністративні заходи, що здійснюються в межах осередку інфекційної хвороби з метою запобігання її поширенню;

Осередок інфекційної хвороби - місце (об'єкт, територія), де виявлено джерело інфекції та відповідні фактори передачі інфекції;

Санітарно-протиепідемічні правила і норми - нормативно-правові акти (накази, інструкції, правила, положення тощо) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, вимоги яких спрямовані на запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб;

Протиепідемічні заходи - комплекс організаційних, медико-санітарних, ветеринарних, інженерно-технічних, адміністративних та інших заходів, що здійснюються з метою запобігання поширенню інфекційних хвороб, локалізації та ліквідації їх осередків, спалахів та епідемії;

Профілактичні щеплення - введення в організм людини медичних імунобіологічних препаратів для створення специфічної несприйнятливості до інфекційних хвороб;

поствакцинальні ускладнення - важкі та (або) стійкі розлади здоров'я, викликані застосуванням медичних імунобіологічних препаратів;

Спалах інфекційної хвороби - декілька захворювань на інфекційну хворобу, пов'язаних між собою спільним джерелом та (або) фактором передачі інфекції;

Санітарна охорона території України - система організаційних, медико-санітарних, санітарно-гігієнічних, лікувально-профілактичних та протиепідемічних заходів, спрямованих на запобігання занесенню та поширенню на території України особливо небезпечних інфекційних хвороб, а в разі їх виникнення - на недопущення поширення цих хвороб за межі України, а також на запобігання ввезенню на територію України товарів, хімічних, біологічних і радіоактивних речовин, відходів та інших вантажів, небезпечних для життя та здоров'я людини;

Фактори передачі збудників інфекційних хвороб (далі - фактори передачі інфекції) - забруднені збудниками інфекційних хвороб об'єкти середовища життєдіяльності людини (повітря, ґрунт, вода, харчові продукти, продовольча сировина, кров та інші біологічні препарати, медичні інструменти, предмети побуту тощо), а також заражені збудниками інфекційних хвороб живі організми, за участю яких відбувається перенесення збудників інфекційних хвороб від джерела інфекції до інших осіб;

Обсервація - перебування особи, стосовно якої є ризик поширення інфекційної хвороби, в обсерваторії з метою її обстеження та здійснення медичного нагляду за нею.

Провідний лектор:

Доктор медичних наук, професор

Володимир ТРИХЛІБ

Лектори:

Старший викладач кафедри ВЗП-СМ

Григорій ГАЛЬЧЕНКО

Старший викладач кафедри ВЗП-СМ

Сергій НЕВМЕРЖИЦЬКИЙ